

Pápežové katechézy o rodine: audiencia 8. apríla 2015

„S deťmi sa nezahráva!“ To sú vážne slová Svätého Otca Františka z dnešnej generálnej audiencie. Pri svojom pravidelnom stredajšom stretnutí s veriacimi na Námestí sv. Petra pápež František pokračoval v téme detí v rámci cyklu o rodine. Tentoraz hovoril o ohrozeniach i priamych utrpeniach detí, čo predstavuje neprávosť volajúcu do neba.

12.08.2015

Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

V katechézach o rodine dokončíme dnes uvažovanie o deťoch, ktoré sú najkrajším ovocím požehnania, ktoré dal Stvoriteľ mužovi a žene. Už sme hovorili o veľkom dare, ktorým sú deti, a dnes nám žiaľ treba hovoriť o «príbehoch utrpenia», ktoré mnohé z nich prežívajú.

Tolké deti sú od počiatku odmietnuté, opustené, okradnuté o ich detstvo a budúcnosť. Nieкто sa odvažuje povedať, akoby na ospravedlnenie, že bolo omylom priviesť ich na svet. Veď je to hanba! Nezhadzujme naše viny na deti, prosím vás! Deti nikdy nie sú ‚omylom‘! Ich hlad nie je omyl, ako ním nie je ani ich chudoba, krehkosť, opustenosť – tolko detí je opustených na uliciach – a nie je ním ani ich

nevedomosť či neschopnosť – sú tolké deti, ktoré nevedia, čo je škola – nie je ním nič z toho. Iba ak by toto boli dôvody, aby sme ich ešte viac a ešte veľkorysejšie milovali. Ako nakladáme so slávnostnými vyhláseniami o právach človeka, o právach dieťaťa, ak následne trestáme deti za chyby dospelých?

Tí, ktorým je zverená úloha vládnuť, vychovávať, ale povedal by som, všetci dospelí, sme zodpovední za deti a za to, aby každý z nás urobil všetko preto, aby sa táto situácia zmenila. Myslím tým na utrpenie detí. Každé dieťa odsunuté na okraj a opustené, ktoré žije na ulici a žobre, prebíja sa nevyberanými prostriedkami, bez školy, bez lekárskej starostlivosti, je výkrikom, ktorý stúpa k Bohu a obviňuje systém, ktorý sme my dospelí vystavali. A žiaľ, tieto deti sú korisťou zločincov, ktorí ich využívajú na nedôstojné špekulácie a

obchodovanie, alebo ich cvičia do vojny a na konanie násilia. No aj v takzvaných bohatých krajinách mnohé deti prežívajú drámy, ktoré ich veľmi vážnym spôsobom poznačujú a sú zapríčinené krízou rodiny, výchovnou prázdnotou a niekedy neľudskými životnými podmienkami. V každom prípade je to detstvo potupené na tele i na duši. Ale ani na jedno z týchto detí nezabúda Otec, ktorý je na nebesiach! Žiadna z ich slz sa nestratí. Ako ani naša zodpovednosť sa nestratí, spoločenská zodpovednosť, zodpovednosť osôb, každého z nás a jednotlivých krajín.

Ježiš raz napomenul svojich učeníkov, pretože odháňali deti, ktoré rodičia prinášali, aby ich požehnal. Evanjeliové rozprávania je dojímavé: «Vtedy mu priniesli deti, aby na ne položil ruky a pomodlil sa. Ale učenici ich okrikovali. Ježiš im povedal: „Nechajte deti a nebráňte im

prichádzať ku mne, lebo takým patrí nebeské kráľovstvo.' Potom na ne kládol ruky a odišiel odtiaľ» (Mt 19,13-15). Aká pekná je táto dôvera rodičov a táto Ježišova odpoveď! Ako by som si želal, aby sa táto stránka z evanjelia stala normálnou súčasťou príbehu každého dieťaťa! Je pravda, že vďaka Bohu majú deti s vážnymi ťažkosťami veľmi často mimoriadnych rodičov, pripravených na každú obeť a veľkorysých. Títo rodičia by však nemali zostať osamotení! Musíme ich podporovať v ich námahe, ale im aj dopriať chvíle zdieľanej radosti a bezstarostného potešenia, aby neboli zavalení iba každodennou terapeutickou rutinou.

Keď ide o deti, v žiadnom prípade by nemalo byť počuť tie obranné úradnícke právnické frázy typu: «Koniec koncov, nie sme dobročinná organizácia», alebo «Vo vlastnom súkromí si každý môže robiť, čo chce», prípadne «Ľutujeme, ale tu

nemôžeme nič urobiť». Tieto slová, ak ide o deti, sú nanič.

Príliš často na deti doliehajú následky vyčerpanosti z pochybnej a zle zaplatenej práce, neúnosnej pracovnej doby, zo zlyhávajúcej dopravy... No deti platia aj za nezrelé vzťahy a nezodpovedné rozvody, sú prvými obeťami. Trpia dôsledkami kultúry prehnaných subjektívnych práv a stávajú sa tak aj predčasne vyspelými deťmi. Často absorbujú násilie, ktoré ešte nedokážu «stráviť» a pred očami dospelých sú nútení podvoliť sa úpadku.

Aj v našej dobe, tak ako aj v minulosti, sa Cirkev materinsky stavia do služby deťom a ich rodinám. Prináša rodičom a deťom tohto nášho sveta Božie požehnanie, materinskú nežnosť, pevné napomenutie i rozhodné odsúdenie. Bratia a sestry, myslite na deti, s deťmi sa nezahráva!

Pomyslite, čo by to urobilo so spoločnosťou, keby sa raz navždy rozhodla, že zavedie takýto princíp: «Je pravda, že nie sme dokonalí a že robíme veľa chýb. Ale keď ide o deti, ktoré prichádzajú na svet, nijaká obeta dospelých nebude považovaná za pridrahú či privysokú, aby sa vylúčilo, že by sa nejaké dieťa považovalo za omyl, za bezcenné, a bolo by vydané napospas ranám života a svojvôli ľudí». Aká nádherná by bola taká spoločnosť! Dokonca poviem, že takej spoločnosti by bolo odpustené mnoho z jej nepočetných hriechov.

Pán súdi náš život, keď počúva, čo mu prednášajú anjeli detí, anjeli, ktorí «ustavične hľadajú na tvár Otca, ktorý je na nebesiach» (porov. Mt 18,10). Vždy sa pýtajme: Čo rozpovedia Bohu o nás títo anjeli detí?

(Preklad: Slovenská redakcia VR)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/article/papezove-
katechezy-o-rodine-audiencia-8-
aprila-2015/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/article/papezove-katechezy-o-rodine-audiencia-8-aprila-2015/) (08.08.2025)